

M. Sage: Jeg vil dog haabe, at den høitæredede Justitsminister, naar han faaer denne Lov igjennem, vil see sig istand til at lade den træde i Kraft noget tidligere end til den Tid, han nævnte. Det vil blive omtrent 1½ Aar, inden Forberedelserne kunne gjøres, og jeg vil henstille til den høitæredede Minister, om det ikke skulde være muligt at faae truffet de fornødne Foranstaltninger saaledes, at Loven kunde træde i Virksomhed ved næste Finanssaars Begyndelse, altsaa den 1ste April 1861. De Banfeligheder, der kunde være med Hensyn til Localet og Sigt, forekomme mig let kunne overvindes, naar man ikke vil forlange strax at erholde det Locale, hvor Retten engang for alle skal holdes, men vilde hjælpe sig igjennem med et andet Locale, indtil man fik det endelige ordnet. Det vilde vistnok være Handelsstandens og de Søfarendes Dnske og i deres Interesse, om denne Lov saasnart som muligt kunde komme ud og træde i Kraft.

Justitsministeren: Jeg behøver ikke at sige, at jeg meget uinhjggeligt har overveiet det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Der vil just heller ikke være Spørgsmaal om 1½ Aar, som den ærede Rigsdagsmand yttrede. Jeg troer, at der kan fremtræde Banfeligheder, med Hensyn til hvilke jeg vilde paadrage mig et Ansvar, saafremt jeg foreslog en tidligere Tid for Lovens Ikrafttræden. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at man kunde hjælpe sig indtil videre med det Locale, som Søretten nu har i Brug (M. Sage: Nei!). Jeg troer ikke, at man kan blive staaende derved; i det Mindste er det ikke mig bekjendt — det kan maaskee være — at der tilkommer Staten nogen Ret til at benytte dette Locale. Skulde der derfor fra den Side fremtræde Banfeligheder, kunde det bevirke Forhindringer for Sværtsættelsen af Loven, hvorfor jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at saaledes som det har sig med Søretten nu, holdes den, — naturligtvis som Følge af det mindre Omfang af Sager, — ikke hyppigere, end at Skipperlaugene, der eier den paagældende Gaard, kan disponere over Localet til andre Forretninger end dem, der staae i Forbindelse med Rettens

Pleie; men Sagen vil komme til at stille sig ganske anderledes, naar der er Spørgsmaal om at lade den nye Ret træde i Virksomhed.

Klein: Hvis jeg ikke misforstod den ærede Formand, er det ikke blot de enkelte Ændringsforslag, der ere satte under Forhandling, men ogsaa Sagen i sin Heelhed, og jeg maa da nu, da Sagen skal gaae til endelig Afstemning, i Overensstemmelse med hvad jeg tillod mig at yttre ved Sagens 2den Behandling, erklære, at, uagtet det tilbvisse gjør mig ondt at maatte gjøre det med Hensyn til en Sag, som jeg kan forsikre, at jeg har omfattet med megen Interesse, og som jeg har efter svage Øyner bidraget til at føre frem til det Standpunkt, hvorpaa den nu staaer, kan jeg dog ikke Andet end ansee de Bestemmelser, der bleve vedtagne ved forrige Behandling i § 44 og en senere Paragraph — det ærede Thing vil vide, til hvilke Bestemmelser jeg sigter — for saa uheldige, og ansee det for saa uklogt, at man har sat dem ind i Loven, at jeg maa stemme imod hele Lovforslaget. Jeg troer, at ethvert Things Medlemmer, naar det skal afgive sin Stemme over et Lovforslag ved 3die Behandling, maa afgive den med Hensyn til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, uden Hensyn til, at det ikke er det sidste Trin, hvorpaa Sagen befindes sig, og det vil derfor kun være et Haab for mig, at min Stemme ikke maa faae Indflydelse paa Sagens videre Gang, men jeg maa efter min Overbeviisning ansee det for min Pligt nu at stemme imod Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag ad § 4 af Justitsministeren: ligeledes af: Klein, Tillisch, L. C. Larsen, Alberti, Herz, Lange, Schulz, Fallesen, Rosenørn, Feddersen, Jesspersen, Krogh, Jessen, Schytte og Øvstgaard:

§ 4, 3die Linie, udgaae Ordene: „samt Suppleanterne,“

vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.